

Борис Балкх

РЕЛИГИИТЕ

*Няма добри или лоши богове!
Няма добри или лоши религии!
Има добри или лоши хора,
които стоят начело на религиите,
а боговете и хората им служат!*

Всяка религия е родена от Езотеризма и е създадена от мъдри хора, за да водят чрез нея народите по пътя на еволюцията. "Магията" на религията, са трите мощни и неразрушими стълба върху които е изградена и които я поддържат жива в съзнанието на милиарди, в продължение на хилядолетия. Тайната им е скрита дълбоко, генетично заложена и заключена в съзнанието на всеки отделен човек. За да бъде отключена тази тайна има само един ключ, който е изгубен някога, някъде. Неговото име е истина.

Единствената здрава, истинска връзка, която държи човека в религията, е вярата, че *над него, над всичко, дори над небето има някаква необяснима висша сила, която налага своя порядък и чрез него определя: кое, кога, какво, как и защо.* Тя е първият, основният стълб на религията. Но тъй като тя е и незнание, моделът на родителската власт е приложен и при религиозната. "Родителите" на религията, осъзнавайки че вярата е общочовешко явление, проявяващо се поколение след поколение, изграждат религиите на принципа на стадото и пастира. Така вярата се превърна от *Зов от Вселенския Разум към човека* и подтик за търсене на истината, само в душевна утеха. За да следваме този зов, не ни трябва църква, джамия или синагога. Не ни трябва религията, защото *на света съществуват само две неща – Аз и останалият свят!* Като изключим вярата, всичко останало в религията е принижено, като в детските приказки и предназначено единствено за сетивата и чувствата на вярващите, въздействайки им чрез изкуствата и призивите на пастира. Така и вярата бе окована и преобърната *от криле за полет, в тежки окови.*

Въображаемите представи на религиозните водачи, следствията от опитите им да бъдат обяснени и показани по някакъв разбираем, видим начин на вярващите пътя и целта на вярата, са изградили и наложили строен въображаем пантеон от богове, ангели, архангели, демони, дяволи, както и различни ритуали и обреди за богослужебните и житейски нужди на вярващите. Всичко това е същността на всяка религия – главното различие между тях и причината за противоборството им днес.

Вторият стълб, е стадното чувство. Както казва поговорката *"Краставите магарета и през девет дола се надушват"*. Хората не желаят да бъдат сами и инстинктивно и избирателно търсят, намират или създават своя общност, защото в нея се чувстват сигурни, защитени или намират поле за изява. Съществуването на отделния човек вън от някаква общност е трудно и неприемливо.

Третият стълб, е чувството за справедливост, което приложено в общността е изградило морала. Тъй като моралът е променлива величина, всяка религия си е

изградила свой морал, за своите нужди. Различният морал, е втората причина за противопоставяне и противоборство между религиите.

Заради всичко това, всеки пастир си пази ревностно стадото и не позволява на заблудените овце да се отлъчват, да преминават в друго стадо или да "подивеят" отново и да заживеят свободни, на воля. Защото сами, в "мрака", може и да прозрат истината.

Голямо и положително деяние на религията е, че уеднакви мисленето и действията на много хора и ги обедини под свое влияние и власт, като им наложи своя морал, своето разбиране за бита и еволюцията на хората и обществото.

Но религията има и друго лице и други деяния. Тъй като всяка обществена дейност е политика, то религията много дълго време е била най-големият политически играч. Не в преносния смисъл, а в най-прекия, най-бруталния, най-вулгарния и жесток смисъл. Обръщайки се назад към миналото ще видим, че никога в човешката история не е имало по-могъщи, по-богати, по-влиятелни и по-многочислени човешки общности от религиозните. Но понеже над тях е само Бог и понеже, *"Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!"*, няма по-алчни, по-жестоки, по-човеконенавистни и кръвожадни общества от трите монотеистични религии. Едва в наши дни успяха да ги достигнат двете социални идеологии, комунизмът и фашизмът. Справка за това, в историята.

Целта на всяка религия винаги е била износ на идеология, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство. Този техен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови бизнес религии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да отмъкнат своя пай от баницата.

Религиите днес, са отдавна отеснелите детски одежди на човечеството. Белите конци с които са съшити вече се виждат и всеки момент могат да се пръснат по шевовете. Как ли ще се чудят след време потомците на милиардната масова хипноза, която ни е държала в оковите си хиляди години? И вероятно ще си отговорят *"Ами защото всеки си е харесвал цветната приказка в която е участвал и не е искал да излезе от нея и да остане само в скучната сива действителност"*.

Но днес религиите все още са живи и една от тях осъществява нещо, на пръв поглед невъзможно – по-слабият, завладява по-силния. Как? Със стар изпитан и два пъти успешно приложен и проверен в историята начин – с подлост. Първо изпращат манипулаторите, лицемерите, парите, а след тях терористите и армиите.

За пръв път този похват е приложен от юдеите на Мойсей, когато завладяват Палестина. Първо изпращат отделни хора, семейства или малки групички добри, хрисими и усмихнати хорица, които се кланят и молят за подслон и човещина. И естествено, хуманните и човеколюбиви жители на крепостта ги приемат с отворени обятия, като братя, пък и няма от какво да се страхуват, та пришълците са само няколко човека, и то добри хора. А добрите хора, стават и добри граждани. Трудят се упорито, помагат, активни са в добрите начинания на обществото, но... "не спят".

След като са придобили необходимите им сведения, преминават към изпълнение на плана. Поставят хора със зависимости пад свое влияние, подкупват или сплашват когото трябва, изпращат сведения за слабите места на крепостта и обществото на своите хора, които са скрити наблизко около крепостта и съгласувано с тях, в уречения час на нощта крепостната порта се отваря. След това всички местни жители са избити и крепостта става юдейска. И така крепост, след крепост, племе, след племе, пада цяла древна Палестина и бива поделена между дванадесетте юдейски рода. Всичко това е надлежно и старателно описано в Библията и всеки може да го прочете.

Но следите от вторият път, когато това се е случило в историята, са старателно заматени и прикрити чрез преиначаване на събитията, по-късно, от победителя. Той не допуска грешката и откровенията на юдеите, да си опишат зверствата и подлостта в Библията.

Християнството, в началото е било гностично, езотерично учение, което е превърнато в религия. Тръгнало от Палестина, то бавно и упорита се придвижва към Рим. Християните се заселват там по същият благовиден начин, из бордеи, подземни катакомби и започват терор над града. Палезите им и убийствата, по-късно биват приписани на властта. Най-яркият пример за това е "лудият" Нерон, а борбата срещу тях е представена като нечувана жестокост на римските властници, против хрисими хорица, само заради едната гола идея. Заради терористичната им дейност са избити и разпънати на кръст хиляди християни, но Християнството не умира. Оцелява и по-късно, когато вече владее Западна Европа, се връща *"на бял кон"* и построява в центъра на Рим своята цитадела – Ватикана, за да се знае кое е победителят. И така до днес. Но през 1968 година, също в центъра на Рим, беше учреден Римският клуб.

Днес Ислямът е тръгнал отново да завладява света, по същия начин и засега успява, защото има много и могъщи покровители, които осигуряват условията за победния му поход. Господарите на Исляма от Саудитска арабия, много добре знаят, че изгубиха съревнованието в третия обществен стожер – научния прогрес. Дори мисля, че такова съревнование никога не е имало, защото Ислямът не е дал нищо на човечеството в тази насока и днес там където той е господар цари мрак и невежество.

"Раят" в страните около персийския залив днес, по който всички се прехласват, е творение на знанията и уменията на хора от изтока и запада. А в миналото архитектурата и културата в Гранада, в Испания не са дело на Исляма, а на евреите, които по-късно бяха изгонени от Испания, насам, към нашите земи.

Постиженията на Багдатският халифат и на изток от него, до Индия, не са дело на Исляма. Ако бяха негово дело, те щяха да се случат в Мека или Медина, но нищо такова там не се случи. А в Багдат и на изток се случиха много неща "по инерция", защото там преди са били народите на Шумер, Акад, Елам, Асирия, Вавилон, Персия, древна Индия – все велики цивилизации и затова се случиха постиженията там. Както казва поговорката *"Където е текло, пак ще тече! Където е било пустиня, пак ще бъде пустиня!"*.

Както казах, в Саудитска арабия знаят, че много са изостанали и не могат да се противопоставят на западния прогрес и технологии със свой прогрес и технологии и се опитват да "наваксат", като започват експанзия с това което имат – петрол, пари и Ислям. Защото е прекрасно да лежиш върху шериата, но да не си под него. Петролът не е вечен и по време и по количество, а парите от петрола все някога ще свършат. Единственото което може да ги запази на достигнатия чрез Исляма връх, е самият Ислям, който вече е много по-голям от тях. И поради това прилагат похватите на комунизма за износ на тероризъм, революции и граждански войни.

Хората по света изповядващи Исляма, трябва да се събудят и да си отговорят на въпроса *"Къде се намира техният Аллах? На небето или по бреговете на Персийския залив и кому всъщност служат те?"*, защото господарите на Исляма вече служат на друг Бог.

А над Християнството, присъдата вече е произнесена и се изпълнява. Защо ли?

Както писах, във времето около новата ера Християнството е било популярно и разпространено езотерично учение, а Христос е бил само Бог. Главната политическа интрига в земите на Близкия изток тогава е бил жестокият разгром на еврейската държава от Рим и последствията от това. Евреите, а и други народи под римска власт, от Мала Азия и Балканите жадуват за свобода и възмездие. С военни и политически средства тези цели не могат да се постигнат. Остава идеологията и гностичното Християнство идва тъкмо навреме. Цялото книжовно войнство запрята ръкави и започва работа. Също както медиите днес.

На Христос, му е приложена древната източна практика аватар и е въплътен в човек на име Исус. Естествено еврейин и то не случаен, а едикойси поред пряк потомък на цар Давид. И след като тридесет и три години Исус е размотаван насам-натам из региона, накрая го разпъват на кръст и умира. Естествено причината за това е наместникът на Рим, Пилат Понтийски. А пък Христос, нали е бог, си възкръсва и ейго на, богува си и до днес.

Пишат се и Евангелия, с абсолютно достоверни сведения, че всичко се е случило точно така както е описано, и то точно в Израел и Юдея, като закономерна случка в еврейската общност и история. Тези писания са толкова убедителни, че чак се чудя, как още не са изровили от някъде и древни цветни снимки на събитията. А целият този чумбалдак, е за да се прикачи здраво и неразривно Християнството към Юдаизма. Да стане негов първи филиал и да бъде насочено към Рим, защото, нали Пилат разпъна Исус. И успява. Рим е победен. Но шефовете на филиала, не се чувстват добре под властта на Юдаизма и в западната част на Империята, филиалът се освобождава от опеката и променя нещичко в евангелията – не Пилат, а еврейските първенци стават виновни за разпъването на Христос. Така започват гонения против еврейците.

Колкото и таланти да са писачите и каквито и техники да прилагат в писанията целящи да затрият нещо и да пръкнат друго, все нещичко от истината остава. В евангелията това е моментът, когато човекът Савел, осенен свисше се осъзнал и преобърнал от гонител в последовател на Христос, а сам той станал Павел. Това е моментът и това е човекът превърнал Християнството в религия – най-мощния идеологически и политически инструмент.

Същността на религиите, както вече писах, е вярата, която умело е целенасочена към определен "Бог високо..." и за справедливост хората да се уповават само на него "Моли се и ще си спасиш душата.". А той дава всекиму всичко "Кой какво му душа сака". "Дава, ама в кошара не вкарва", затова всеки сам да си избира молитвата. Да няма после "Господи, аз ли криво те се молих, ти ли криво ме разбра".

"Благословен бог наш..."

*О, мой боже, правий боже!
Не ти, що си в небесата,
а ти, що си в мене, боже -
мен в сърцето и в душата...*

*Не ти, комуто се кланят
калугери и попове
и комуто свещи палят
православните скотове;*

*не ти, който си направил
от кал мъжът и жената,
а човекът си оставил
роб да бъде на земята;*

*не ти, който си помазал
царе, папи, патриарси,
а в неволя си зарязал
мойте братя сиромаси;*

*не ти, който учиш робът
да търпи и да се моли
и храниш го дор до гробът
само със надежди голи;*

*не ти, боже на лъжците,
на безчестните тиранни,
не ти, идол на глупците,
на човешките душмани!*

*А ти, боже, на разумът,
защитниче на робите,
на когото щат празнуват
денят скоро народите!*

*Вдъхни секиму, о, боже!
любов жива за свобода -
да се бори кой как може
с душманите на народа.*

*Подкрепи и мен ръката,
та кога въстане робът,
в редовете на борбата
да си найда и аз гробът!*

*Не оставяй да изстине
буйно сърце на чужбина,
и гласът ми да премине
тихо като през пустиня!..."*

-----

*"Отче наш,
Който си на небесата!
Да се свети Твоето име;
да дойде Твоето царство;
да бъде Твоята воля както на небето,
така и на земята;
насъщния ни хляб дай ни днес
и прости нам дълговете ни,
както и ние прощаваме на длъжниците си;
и не ни въвеждай в изкушение,
но ни избави от лукавия".*